

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

احمد طارق فیض

۱۰/۱۰/۱۴

فریاد های صلح و عدم ایجاد روزنه های امید

درین جای شک نیست که صلح خیر و بهتر است. اما چرا این فریاد های صلح نا خوشایند است؟ روزنه های امید را در ذهنیت عامه خلق نکرده است؟ عامه مردم با بی علاقگی با این اقدام حکومت کابل برخورد میکند؟ چند نقطه مهم درینجا نهفته است.

اول اینکه بعد از ۹ سال حکومت کابل نتوانسته است در بین مردم اعتماد سازی کند چون هر وعده ای که داده به آن عمل نکرده است و هر اقدامش به ناکامی انجامیده است. بناءً مردم نه بر گفته ها، نه وعده ها و نه هم به اقدامات عملی حکومت کابل چندان باور و اعتماد دارند.

از جانب دیگر تشکیل دهنده شورای عالی صلح با تمام طول و عرضش افرادی هستند که نه خواهان صلح می باشند و نه هم ظرفیت و استعداد آوردن صلح را دارند. ضمناً عده ای از اعضای شورای صلح کسانی هستند که برای حفظ منافع شخصی و گروهی شان سالها جنگیده اند و از مردم به حیث سپر برای حفظ منافع مادی شان استفاده کردند. خلاف صلح اینها پیام آوران قتل و قتال، جنگ و نابودی در ماتمکده مظلومان بودند و برای ماندن در قدرت گاهی علیه یک گروه و گاهی هم علیه گروهی دیگر فتوای جهاد صادر میکردند، از احساسات دینی و پیوند منطقه ئی و سمتی مردم به ضد صلح برای نابودی و ویرانی استفاده کردند. بعد این همه اقدامات ضد صلح و ویرانگرانه با هویت جنگ طلبانه و شهرت معامله گری چگونه مردم میتواند بالای اینها باور و اعتماد کند و گذشته سیاه و خود خواهانه شان را فراموش کنند.

نقطه دیگر اینکه حکومت کابل بزرگ نمائی میکند و سعی دارد تا طرفی از قضیه افغانستان خود را معرفی کند در حالیکه اینطور نیست. حکومت کابل زاده دست اشغال است و هر بار که سعی نموده تا مشروعیت خود را از مردم بگیرد بار بار شکست خورده است، طرف متخاصم نیرو های بیگانه با خواسته های غیر اخلاقی و اقتصادی و در مقابل مقاومت مسلحانه با خواسته های به جا و برخاسته از متن جامعه می باشد. بناءً در موجودیت نیرو های بیگانه رسیدن به صلح عین اسارت پذیری و مشروعیت بخشیدن اشغال کشور مان به دست امریکا و هم پیمانانش می باشد.

فعلاً مسأله صلح منتفی است بلکه اصل اسارت پذیری و استقلال طلبی مطرح می باشد. صلح نمودن با نیرو های بیگانه بعد این ۹ سال که قدرت غرب به موجود ضعیف مبدل شده است این عین اسارت پذیری است. اما استقلال طلبی یعنی مبارزه علیه نیرو های بیگانه تا رسیدن به افغانستان آزاد و مستقل و نصب نمودن نظام ارزشگرای عدالت محور که بر اساس اراده و خواسته های ملت هدایت و رهبری شود، این خواسته تمام ملت افغانستان می باشد.

دلیل عمده جنگ وجود نیرو های بیگانه در کشور است تا زمانیکه نیرو های متجاوز از کشور خارج نشوند ما به صلح نمی رسیم. یعنی مقاومت در بطن اشغال زاده میشود و تا زمانی اشغال کشور پایان نیابد به هیچ عنوان مقاومت پایان نخواهد یافت. بناءً برای رسیدن به صلح نیاز به شرایط سازی و رفتن به آن بستری است که صلح میتواند در آن تجربه شود. در فضای استبداد و وجود نیرو های خارجی رسیدن به صلح امر محال به نظر می رسد. نخستین و اساسی ترین قدم برای رسیدن به صلح دایمی خروج نیرو های بیگانه از کشور می باشد.